

bortfaldt, men til gengæld er forslagsstillerne enige i, at artiklen ikke længere er relevant.

1-2-17. Ophævet ved forordning af 1. december 1797.

Bemærkninger:

Ordet ophævelse blev dog ikke brugt, men formuleringen »Da ... 1-2-17 ... medfører baade Vidtløftighed og Besværlighed ... bliver, i Betragtning heraf, følgende befaleet ...» må antages at betyde det samme.

1-2-18. Dersom Trette falder om Jord, Huus, Ejendom og Markeskiel, da holdis det for Værneting, under hvilket Ejendommen, som Tretten reiser sig af, er beliggendes, om end skjønt den, som for Sagen er, andenstæds boer, eller sig opholder, men Kald og Varsel givis til hans Boepæl.

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører, at artiklen er bortfaldet ved retsplejelovens § 240.

Se forslagsstillerens bemærkninger til artikel 1-2-8.

1-2-19. Dersom nogen i Bye, Birk, eller Herret, boendis haver at tiltale den, som uden samme Bye, Birk eller Herret, boendis er, for Vold, Hærverk, Ran, Skiildsord, som i Byen, Birket, eller Herredet, begangen er, enten hand der tilstæde er, eller ikke, saa og for vitterlig Gield, som i Byen, Birket, eller Herredet, efter egen Forskrivelse skal betalís, eller anden saadan Anfordring, som mand sig til det Stæd at efterkomme haver tilforbundet, saa fremt hand personlig der findis, da maa Sagsøgeren samme sin Vederpart saa frit efter lovlig given Varsel til den Byes- Birkes- eller Herrets-Ting, hvor Sagen sig begivet haver, eller hand sig tilforbundet haver, tiltale og forfølge, som det Vederpartens eget Værneting var.

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører, at artiklen er bortfaldet ved retsplejelovens §§ 243 f. og 696.

Se forslagsstillerens bemærkninger til artikel 1-2-8.

1-2-20. Haver nogen forpligtet sig med Haand og Segl, eller og for Retten vedtaget, at svare for nogen Ret, som ikke er hans Værneting, da bør hand for sanne Ret at møde og der Dom lide.

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører, at artiklen er bortfaldet ved retsplejelovens § 247.

Se forslagsstillerens bemærkninger til artikel 1-2-8.

1-2-21. Haver nogen haft noget at forrestaa, som Formynderskab, Kirkers, Skolers, eller fattiges Forstanderskab, Kæmnerie, eller andre saadanne Bestillinger, da bør hand eller hans Arvinger, der sammestæds at svare, og staa til Rette, hvor hand saadant antaget haver.

Bemærkninger:

Stig Iuul henviser til retsplejelovens § 242.

Se forslagsstillerens bemærkninger til artikel 1-2-8.

1-2-22. Er og nogen ved endelig Dom tildømt bøder, eller andet, at legge fra sig, da bør han paa det Stæd, som Dommen falden er, at lide tiltale, dersom han ikke retter for sig.

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører, at artiklen formentlig er gået af brug før 1800.

Forslagsstillerne er enige i, at bestemmelsen har mistet sin retlige betydning, men tør dog ikke sige hvornår.

1-2-23. Tiltaler Indlændisk, eller Udlændisk, nogen til hans Værneting, da bør hand, eller hans Fuldmægtig, at svare til samme Ting, og stande sin Vederpart til rette, dersom Veder-Parten i samme Sag med Rette til hannem nogen Tiltale haver.

Bemærkninger:

Stig Iuul har artiklen som gældende.

Forslagsstillerne formoder dog, at artiklen har mistet sin retlige betydning ved f.eks. retsplejeloven. Artiklen er i øvrigt ikke medtaget i Retsinformation, hvorfor Justitsministeriet antages at være enige heri. Bestemmelsen bør i øvrigt omskrives til nudansk, såfremt den mod forventning fortsat er nødvendig.

1-2-24. Hvor som nogen gribis paa fersk Fod, eller siden nogen andenstæds antreffis for nogen Missgierning, da gaes derom paa det Stæd, som Gierningen skeet er, og dømmis af den Ret, saa vit Loven medfører, enddog det ikke er den paagrebne Værneting; dog dersom nogen Rettes Betiente, eller Øvrighed lader nogen paagribe,